

Seksualisering in de media schaadt de gezondheid van jonge meisjes

Persbericht van: Forum Gesundheitspolitik
Gepubliceerd op openPR op 2007-02-26 om 10:46

Een recent door de American Psychological Association (APA) gepubliceerde studie heeft duidelijk gemaakt dat de toenemende seksualisering in de media en in de reclame zeer ernstige gevolgen heeft voor de gezondheid en de psychosociale ontwikkeling van vele jonge meisjes. Voor het nieuwe rapport van 72 bladzijden werd een verscheidenheid aan publicaties geanalyseerd, waarin de uitwerking van seksistische foto's en reclameboodschappen op de intellectuele en emotionele ontwikkeling van meisjes en jonge vrouwen werden onderzocht, maar ook de effecten op hun geestelijke en lichamelijke gezondheid. Daarbij werden ook veel studies aangehaald die verduidelijken, in welke mate de seksualisering in de afgelopen decennia is toegenomen.

Voor de psychologen lijkt het bijzonder problematisch dat steeds meer kinderen de rechtstreekse doelgroep worden van reclameboodschappen. Jonge meisjes worden dagelijks geconfronteerd met beelden van perfect gestylde modellen en zeer aantrekkelijke popzangeressen, vrouwen die worden gereduceerd tot een perfect mooi lichaam. Andere dimensies van de persoonlijkheid worden volledig verborgen, zodat bij veel jongere kijkers de indruk vastgelegd wordt, dat alleen fysieke aantrekkelijkheid doorslaggevend is voor waardering, maatschappelijke erkenning of succes in het leven.

Het gevolg hiervan is in veel gevallen en gebrekkig zelfwaardergevoel en een negatief zelfbeeld, op langere termijn ook het begin van gezondheidscrisissen. Ook wordt de verhouding van meisjes en jonge vrouwen tot hun eigen seksualiteit duurzaam verstoord. Er werd door de wetenschappers een studie geciteerd, waarbij de dagboeken van jonge meisjes uit de afgelopen 100 jaar werden geëvalueerd. Het bleek dat meisjes hun volwassen worden vroeger voornamelijk beschreven als de voordeelingen op school en een uitbreiding van hun kennis, maar in de afgelopen 20 jaar, voornamelijk als fysieke veranderingen en verbeteringen van hun fysieke aantrekkelijkheid.

De wetenschappers verwijzen naar een groot aantal wetenschappelijke studies die aantonen dat de seksualisering in drie gebieden zeer negatieve gevolgen voor vele vrouwelijke tieners produceert.

Meer informatie over de studie:

<http://www.forum-gesundheitspolitik.de/dossier/index607.htm>

Dr. Bernard Braun
Parkallee 39
28209 Bremen
Tel. 0421-218-4359

E-mail: redaktion@forum-gesundheitspolitik.de

<http://openpr.de/news/121917/Sexualisierung-in-den-Medien-beeintraechtigt~die-Gesundheit-junger-Maedchen.html>

<http://www.apa.org/pi/women/programs/girls/report.aspx?item=4>

<http://www.apa.org/pi/women/programs/girls/report-full.pdf>

Rapport van de Task Force over de seksualisering van meisjes

De APA is sinds lang betrokken bij kwesties in verband met de impact van media-inhoud op kinderen. In 1994 heeft de APA een beleidsresolutie over geweld in massamedia aangenomen, die een eerdere resolutie over televisiegeweld vernieuwde en uitbreidde. In 2004 heeft de APA [Task Force Advertising and Children](#) een rapport opgesteld, dat ruime kwesties in verband met reclame voor kinderen onderzocht. Dit rapport verstrekte aanbevelingen om reclame te beperken die vooral gericht is op jonge kinderen en om aan de ontwikkeling aangepaste verwittigingen in de reclame op te nemen, maar gaf ook aanbevelingen met betrekking tot onderzoek, toegepaste psychologie, industriële praktijken, mediageletterdheid, reclame en scholen. In 2005 nam de APA de beleidsresolutie aan over * [Geweld in Video Games en Interactieve Media](#) (PDF, 89kb), die de negatieve impact van de blootstelling aan gewelddadige interactieve media op kinderen en jongeren documenteerde en die opriep tot het terugdringen van geweld in deze media. Deze resoluties en rapporten gaven aan hoe gewelddadige media en reclame kinderen en jongeren aantasten, maar ze gingen niet over seksualisering. De APA Task Force over de seksualisering van meisjes werd belast met de studie van de psychologische theorie, onderzoek en klinische ervaring wat betreft de seksualisering van meisjes via de media en andere culturele boodschappen, met inbegrip van de prevalentie van deze berichten en hun impact op meisjes en de rol en invloed van ras/ethniciteit en socio-economische status. De taskforce werd belast met het maken van een rapport met aanbevelingen voor onderzoek, praktijk, onderwijs en opleiding, beleid en bewustmaking van het publiek.

Dit rapport onderzoekt en geeft een overzicht van psychologische theorie, onderzoek en klinische ervaring wat betreft de seksualisering van meisjes. Het rapport (a) definieert seksualisering; (b) onderzoekt de prevalentie en geeft voorbeelden van seksualisering in de samenleving en in culturele instellingen, zowel interpersoonlijk als intrapsychisch; (c) evalueert de aanwijzingen dat seksualisering negatieve gevolgen heeft voor meisjes en voor de rest van de samenleving; en (d) beschrijft positieve alternatieven die kunnen helpen bij het tegengaan van de invloed van seksualisering.

Er zijn verschillende componenten van seksualisering en deze zonderen seksualisering af van gezonde seksualiteit. Seksualisering doet zich voor wanneer

- de waarde van een persoon alleen afkomstig is van zijn of haar seks appeal of seksueel gedrag, met uitsluiting van andere kenmerken;
- een persoon wordt gebonden aan een standaard die fysieke aantrekkelijkheid (*sensu stricto*) gelijkstelt aan sexy zijn;
- een persoon wordt seksueel geobjectiveerd - dat wil zeggen, gereduceerd tot een voorwerp voor seksueel gebruik door anderen, in plaats van gezien te worden als een persoon met de capaciteit om onafhankelijke te handelen en te beslissen; en/of
- seksualiteit wordt ten onrechte opgelegd aan een persoon.

Niet alle vier voorwaarden hoeven aanwezig te zijn; ze zijn elk apart een indicatie van seksualisering. De vierde voorwaarde (het ongepaste opleggen van seksualiteit) is vooral relevant voor kinderen. Iedereen (meisjes, jongens, mannen, vrouwen) kan worden geseksualiseerd. Maar als kinderen worden doordrongen van volwassen seksualiteit, is het vaak opgelegd in plaats van door hen gekozen. Zelf-gemotiveerd seksuele exploratie anderzijds, is in onze definitie geen seksualisering evenmin als bij de leeftijd passende informatie over seksualiteit.

* Deze beleidsverklaring van 2005 wordt momenteel herzien. De APA Raad van Bestuur benoemt nu een werkgroep om de vakliteratuur gepubliceerd sinds de huidige beleidsverklaring te evalueren. De werkgroep zal haar bevindingen en aanbevelingen over mogelijke wijzigingen in de beleidsverklaring van de APA meedelen, wanneer het werk is voltooid.

Bewijs voor de seksualisering van meisjes

Vrijwel elke bestudeerde mediavorm biedt voldoende bewijs van de seksualisering van vrouwen, met inbegrip van televisie, videoclippen, muziek teksten, films, tijdschriften, sport media, video games, internet en reclame (bv. Gow, 1996; Grauerholz & King, 1997; Krassas, Blauwkamp & Wesselink, 2001, 2003; Lin, 1997; Plous & Neptune, 1997; Vincent, 1989; Ward, 1995). Sommige studies hebben mediavormen onderzocht die vooral populair zijn bij kinderen en adolescenten, zoals videospelletjes en tienerbladen.

Studie na studie heeft aangetoond dat vrouwen vaker dan mannen op een seksuele manier worden geportretteerd (bijvoorbeeld, gekleed in onthullende kleding, met lichaamshoudingen en gezichtsuitdrukkingen die seksuele bereidheid uitstralen) en geobjectiveerd (bijvoorbeeld gebruikt als decoratief object of als lichaamsdelen eerder dan een hele persoon). Daarnaast wordt een nauwe (en onrealistische) standaard van fysieke schoonheid sterk benadrukt. Dit zijn de modellen van vrouwelijkheid aan jonge meisjes aangeboden om te bestuderen en na te bootsen.

In sommige studies lag de nadruk op de seksualisering van de vrouwelijke personages in alle leeftijden, maar het meest specifiek gericht op jong volwassen vrouwen. Hoewel er weinig studies de prevalentie van geseksualiseerde afbeeldingen van meisjes in het bijzonder onderzocht, vonden degene die zijn uitgevoerd dat dergelijke seksualisering optreedt en steeds vaker vanzelfsprekend is. Bijvoorbeeld, O'Donohue, Gold en McKay (1997) codeerden advertenties gedurende een periode van 40 jaar in vijf magazines gericht op mannen, vrouwen of een algemeen volwassen publiek. Hoewel relatief weinig (1,5 procent) van de advertenties kinderen op een geseksualiseerde manier portretteerde, van degenen die dat deden, seksualiseerde 85 procent eerder meisjes dan jongens. Bovendien nam het percentage seksualiserende advertenties in de loop der tijd toe.

Hoewel uitgebreide analyses om de seksualisering van in het bijzonder meisjes te documenteren nog moeten worden uitgevoerd, kunnen individuele voorbeelden gemakkelijk worden gevonden. Deze omvatten reclame (bijvoorbeeld de advertentie van Skechers "naughty and nice" (ongehoorzaam en aardig) die Christina Aguilera toonde, verkleed als een schoolmeisje met vlechten, met haar blouse losgeknoopt, terwijl ze een lolly likt), poppen (bijvoorbeeld Bratz poppen gekleed in geseksualiseerde kledij zoals minirokken, netkousen en veren boa's), kleding (riemen maat 7- tot 10-jarigen, sommige bedrukt met slogans zoals "wink wink" (knipoog)), en televisieprogramma's (bijvoorbeeld een televisiemodeshow waarin volwassen modellen in lingerie werden gepresenteerd als jonge meisjes). Onderzoek die de alomtegenwoordigheid en de invloed van dergelijke producten en beeldvorming documenteert, is erg nodig.

Maatschappelijke boodschappen die bijdragen aan de seksualisering van meisjes komen niet alleen uit de media en merchandise, maar ook door interpersoonlijke relaties van meisjes (bv. met ouders, leraren en leeftijdsgenoten; Brown & Gilligan, 1992). Ouders kunnen op een aantal manieren bijdragen aan seksualisering. Ouders kunnen bijvoorbeeld de boodschap overdragen dat het handhaven van een aantrekkelijk uiterlijk het belangrijkste doel is voor meisjes. Sommigen kunnen plastische chirurgie toestaan of aanmoedigen om meisjes te helpen dat doel te bereiken. Uit onderzoek blijkt dat leerkrachten meisjes soms aanmoedigen om geseksualiseerde volwassen vrouwen te spelen (Martin, 1988) of blijven bij de overtuiging dat kleurlingmeisjes 'hyperseksueel' zijn en dus waarschijnlijk niet in staat om academisch succes te behalen (Rolón-Dow, 2004). Zowel mannelijke als vrouwelijke leeftijdsgenoten blijken bij te dragen aan de seksualisering van meisjes – meisjes door elkaar te controleren zo ze voldoen aan de normen van slank en sexy zijn (Eder, 1995; Nichter, 2000) en jongens door meisjes seksueel te objectiveren en intimideren. Tot slot, in extreme gevallen gaan

ouders, leraren en leeftijdgenoten maar ook anderen (bijvoorbeeld, andere familieleden, coaches of vreemden) meisjes soms seksueel misbruiken, mishandelen, prostitueren of verhandelen, de meest destructieve vorm van seksualisering.

Als meisjes producten en kleding kopen (of hun ouders vragen om ze aan te schaffen) die ontworpen zijn om hen er fysiek aantrekkelijk en sexy te laten uitzien, en als ze hun identiteit stijlen naar het model van de sexy beroemdheden die hun culturele landschap bevolken, zijn ze in feite zichzelf aan het seksualiseren. Meisjes seksualiseren zichzelf als ook ze over zichzelf denken in geobjectiveerde begrippen. Psychologische onderzoekers hebben *zelf-objectivering* geïdentificeerd als een belangrijk proces waarbij meisjes leren denken over hun eigen lichaam en dit behandelen als object van de verlangens van anderen (Frederickson & Roberts, 1997; McKinley & Hyde, 1996). In zelf-objectivering, internaliseren meisjes een waarnemersperspectief op hun fysieke zelf en leren ze zichzelf te behandelen als objecten die moeten worden bekeken en beoordeeld op hun uiterlijk. Talrijke studies hebben de aanwezigheid van zelf-objectivering gedocumenteerd bij vrouwen, meer dan bij mannen. Verschillende studies hebben dit fenomeen ook bij adolescente en preadolescente meisjes gedocumenteerd (McConnell, 2001; Slater & Tiggemann, 2002).

Gevolgen van de seksualisering van meisjes

De psychologie biedt verschillende theorieën om uit te leggen hoe de seksualisering van meisjes en vrouwen het welzijn van meisjes zou kunnen beïnvloeden. Voldoende bewijs die deze theorieën getest heeft geeft aan dat seksualisering negatieve effecten heeft op verschillende domeinen, zoals cognitief functioneren, lichamelijke en geestelijke gezondheid, seksualiteit en attitudes en overtuigingen.

Hoewel de meeste van deze studies zijn uitgevoerd op vrouwen in de late adolescentie (d.w.z. middelbare schoolleeftijd), zijn de bevindingen waarschijnlijk te veralgemenen naar jongere adolescenten en meisjes, die wellicht nog sterker beïnvloed zijn omdat hun gevoel van eigenwaarde nog steeds wordt gevormd.

Cognitieve en emotionele gevolgen

Cognitief, is herhaaldelijk aangetoond dat zelf-objectivering afbreuk doet aan de mogelijkheid om zich te concentreren en de aandacht te bewaren, hetgeen leidt tot verminderde prestaties in mentale activiteiten zoals wiskundige berekeningen of logische redenering (Frederickson, Roberts, Noll, Quinn & Twenge, 1998; Gapinski, Brownell & LaFrance, 2003; Hebl, King & Lin, 2004). Één studie toonde deze fragmentering heel levendig (Frederickson et al., 1998). Terwijl ze alleen in een kleedkamer waren, werd studenten gevraagd om ofwel een badpak of een trui te passen en te beoordelen. Terwijl ze 10 minuten wachtten voor het aantrekken van het kledingstuk, vulden ze een wiskunde test in. Uit de resultaten bleek dat jonge vrouwen in zwempak aanzienlijk slechter de wiskundige problemen oplosten dan degene die een trui droegen. Er werden geen verschillen gevonden bij jonge mannen. Met andere woorden, nadenken over het lichaam en het vergelijken met geseksualiseerde culturele idealen verstoort de mentale capaciteit. In het emotionele domein ondermijnen seksualisering en objectivering het vertrouwen in en het zich welbevinden in het eigen lichaam, wat leidt tot een groot aantal negatieve emotionele gevolgen, zoals schaamte, angst en zelfs walging van zichzelf. De associatie van zelf-objectivering en angst over het uiterlijk en gevoelens van schaamte werd gevonden bij adolescente meisjes (12-13-jarigen) (Slater & Tiggemann, 2002) evenals bij volwassen vrouwen.

Mentale en fysieke gezondheid

Onderzoek verbindt seksualisering met drie van de meest voorkomende psychische problemen van meisjes en vrouwen: eetstoornissen, laag zelfbeeld en depressie of depressieve stemming (Abramson & Valene, 1991; Durkin & Paxton, 2002; Harrison, 2000; Hofschire & Greenberg, 2001; Mills, Polivy, Herman & Tiggemann, 2002; Stice, Schupak-Neuberg, Shaw & Stein, 1994; Thomsen, Weber & Brown, 2002; Ward, 2004). Verschillende studies (bij zowel tieners als volwassen vrouwen) hebben associaties gevonden tussen blootstelling aan beperkte voorstellingen van vrouwelijke schoonheid (bijvoorbeeld het “slankheidsideaal”) en gestoorde eetgewoontes en -symptomen. Onderzoek verbindt ook blootstelling aan geseksualiseerd vrouwelijke idealen met een lager zelfwaardegevoel, negatieve stemming en depressieve symptomen bij adolescente meisjes en vrouwen. Bijkomend bij de gevolgen van seksualisering op de mentale gezondheid suggereert onderzoek dat ook de lichamelijke gezondheid van meisjes en vrouwen negatief kan worden beïnvloed, zij het indirect.

Seksualiteit

Seksueel welzijn is een belangrijk onderdeel van een gezonde ontwikkeling en algeheel welzijn, maar bewijs suggereert dat de seksualisering van de meisjes negatieve gevolgen heeft in termen van het vermogen van meisjes om een gezonde seksualiteit te ontwikkelen. Zelfobjectivering is direct verbonden met verminderde seksuele gezondheid bij adolescente meisjes (bijvoorbeeld zoals aangetoond door verminderd condoomgebruik en verminderde seksuele assertiviteit; Impett, Schooler & Tolman, 2006). Veelvuldige blootstelling aan enge idealen van aantrekkelijkheid wordt geassocieerd met onrealistische en/of negatieve verwachtingen met betrekking tot seksualiteit. Negatieve effecten (bijvoorbeeld schaamte) die naar voren komen tijdens de adolescentie kunnen leiden tot seksuele problemen in de volwassenheid (Brotto, Heiman & Tolman, in druk).

Attitudes en overtuigingen

Veelvuldige blootstelling aan mediabeelden die meisjes en vrouwen seksualiseren beïnvloedt hoe meisjes vrouwelijkheid en seksualiteit conceptualiseren. Meisjes en jonge vrouwen, die vaker mainstream media-inhoud consumeren of er zich mee bezighouden geven sterker hun goedkeuring aan seksuele stereotypen die vrouwen afschilderen als seksuele objecten (Ward, 2002; Ward & Rivadeneyra, 1999; Zurbriggen & Morgan, 2006). Zij plaatsen ook uiterlijk en fysieke aantrekkelijkheid centraal als de waarde van een vrouw.

Impact op anderen en op de samenleving

De seksualisering van meisjes kan ook een negatieve invloed hebben op andere groepen (dat wil zeggen, jongens, mannen, en volwassen vrouwen) en op de samenleving in bredere zin. Blootstelling aan enge idealen van de vrouwelijke seksuele aantrekkelijkheid kan het voor sommige mannen moeilijk maken om een ‘aanvaardbare’ partner te vinden of om ten volle te genieten van intimiteit met een vrouwelijke partner (bv. Schooler & Ward, 2006).

Volwassen vrouwen kunnen lijden door te trachten te voldoen aan een steeds jongere standaard van de ideale vrouwelijke schoonheid. Meer algemene maatschappelijke gevolgen kunnen een toename van seksisme bevatten; minder meisjes die een loopbaan in de wetenschap, technologie, techniek en wiskunde (STEM) nastreven; verhoogd aantal seksuele intimidaties en seksueel geweld; en een toegenomen vraag naar kinderporno.

Positieve alternatieven voor de seksualisering van meisjes

Sommige meisjes en hun aanhangers hebben nu en in het verleden hebben weerstaan aan de mainstream karakterisering van meisjes als seksuele objecten. Er bestaan een aantal veelbelovende benaderingen om de hoeveelheid seksualisering die optreedt te beperken en de gevolgen ervan te verbeteren.

Omdat de media belangrijke bronnen zijn van seksualiserende beelden, zou de ontwikkeling en implementatie van trainingsprogramma's voor mediageletterdheid op school basis de sleutel kunnen zijn in de strijd tegen de invloed van seksualisering. Er is een dringende nood om kritische vaardigheden aan te leren in het bekijken en consumeren van media, met bijzondere focus op de seksualisering van vrouwen en meisjes. Andere schoolse benaderingen houden een toename in van de toegang tot sportieve en andere buitenschoolse programma's voor meisjes en de ontwikkeling en presentatie van uitgebreide seksuele voorlichtingsprogramma's.

Strategieën voor ouders en andere zorgverleners bevatten onder meer het leren over de gevolgen van de seksualisering op de meisjes en het bekijken van de media samen met hun kinderen, om de manier waarop de mediaberichten worden geïnterpreteerd te beïnvloeden. Het optreden van ouders en families is effectief gebleken bij het aanpakken van de bronnen van geseksualiseerde beelden van meisjes. Georganiseerde religieuze en andere ethische instructie kan meisjes belangrijke praktische en psychologische alternatieven bieden voor de waarden die door de populaire cultuur worden overgebracht.

Meisjes en meisjesgroepen kunnen ook werken aan verandering. Alternatieve media zoals 'zines' (Web-based tijdschriften), 'blogs' (weblogs) en feministische tijdschriften, boeken en websites moedigen meisjes aan om activisten te worden die hun eigen alternatieven uitspreken en ontwikkelen. Meisjesempowermentgroepen van ondersteunen ook meisjes op verschillende manieren en bieden belangrijke tegenvoorbeelden voor seksualisering.

Aanbevelingen

I. Onderzoek

Een solide onderzoeksbasis heeft de gevolgen van het hebben van een geobjectiveerd lichaamsbeeld of het bekijken van geobjectiveerde lichaamsbeelden in de media onderzocht. Veel eerder werk is echter gericht op vrouwen. Toekomstige studies gericht op meisjes zijn nodig. Daarnaast is meer cultureel competent, gericht werk nodig om het fenomeen van de seksualisering van meisjes te documenteren; om de korte en lange termijnschade van het bekijken, het luisteren naar en het kopen op een geseksualiseerd pad naar macht te verkennen; en om alternatieve presentaties van meisjesjaren, seksualiteit en macht te testen. We bevelen psychologen onderzoek aan naar:

1. het documenteren van de frequentie van seksualisering, in het bijzonder van meisjes, en het onderzoeken of seksualisering toeneemt.
2. het onderzoeken en informeren van ons begrip van de omstandigheden waaronder de seksualisering van meisjes optreedt en het identificeren van factoren met betrekking tot de media en producten die ofwel bijdragen aan of een buffer zijn tegen de seksualisering van meisjes.
3. het onderzoeken van de aanwezigheid of afwezigheid van seksualisering van meisjes en vrouwen in alle media, maar vooral in films, muziek video's, muziekteksten, video games, boeken, blogs en

internetsites. In het bijzonder is onderzoek nodig naar de mate waarin meisjes worden geportretteerd op geseksualiseerde en geobjectiveerde manieren en of dit is toegenomen in de tijd. Bovendien is het belangrijk dat deze studies zich specifiek richten op seksualisering veeleer dan op seksualiteit in bredere zin op andere constructies zoals gender-rolstereotypen.

4. het beschrijven van de invloed en/of de impact van seksualisering op meisjes. Dit omvat zowel de korte als langetermijneffecten van het bekijken of kopen in een seksualiserend-objectiverend beeld, hoe deze effecten de ontwikkeling van meisjes beïnvloeden, hun zelfwaardegevoel, vriendschappen en intieme relaties, hun ideeën over vrouwelijkheid, lichaamsbeeld, fysieke, mentale en seksuele gezondheid, seksuele tevredenheid, verlangen naar plastische chirurgie, risicofactoren voor vroege zwangerschap, abortus en seksueel overdraagbare infecties, houdingen ten opzichte van vrouwen, andere meisjes, jongens en mannen, evenals educatieve ambities en toekomstig carrièresucces.
5. het nagaan van vraagstukken van leeftijdscompressie (“adultificatie” van jonge meisjes en ‘adolificatie’ van volwassen vrouwen), met inbegrip van prevalentie, impact op het emotionele welzijn van meisjes en vrouwen en invloeden op hun gedrag.
6. het nagaan van verschillen in presentatie van de geseksualiseerde beelden en effecten van deze beelden op kleurlingmeisjes; lesbische, biseksuele, twijfelende en transgendermeisjes; meisjes van verschillende culturen en etnische groepen; meisjes van verschillende godsdiensten; meisjes met een handicap; en meisjes uit alle socio-economische groepen.
7. het identificeren van media- (waaronder reclame) en marketingalternatieven voor geseksualiseerde beelden van meisjes, zoals positieve afbeeldingen van seksualiteit.
8. het identificeren van effectieve, cultureel competente beschermende factoren (bijvoorbeeld het helpen van adolescente meisjes om een niet-objectiverend model te ontwikkelen van een normale, gezonde seksuele ontwikkeling en expressie via de school of andere programma’s).
9. het evalueren van de effectiviteit van programma’s en interventies die positieve alternatieve benaderingen promoten tegenover de seksualisering van meisjes. Bijzondere aandacht moet worden besteed aan programma’s en interventies op individueel, gezins-, school- en/of gemeenschapsniveau.
10. het nagaan van de relatie tussen seksualisering van meisjes en maatschappelijke vraagstukken, zoals seksueel misbruik, kinderpornografie, kinderprostitutie en de handel in meisjes. Onderzoek naar de mogelijke verbanden tussen seksualisering van meisjes en seksuele uitbuiting van meisjes is vrijwel onbestaande en de noodzaak van dergelijk onderzoek is dringend.
11. het onderzoeken van de relatie tussen internationale vraagstukken als immigratie en globalisering en de seksualisering van meisjes wereldwijd. Het documenteren van de globale prevalentie van de seksualisering van meisjes en de aard van seksualisering die zich voordoet in verschillende landen of regio’s en de eventuele regionale verschillen in de effecten van seksualisering. Het beoordelen van de effecten van seksualisering op allochtone meisjes en het bepalen of deze effecten worden gemodereerd door het land van herkomst, leeftijd bij immigratie en het niveau van acculturatie.
12. het opzetten van gecontroleerde studies over de effectiviteit van het rechtstreeks werken met meisjes en meidengroepen die deze problemen aanpakken, evenals andere preventie-/interventieprogramma’s.
13. Onderzoekers die studies over gerelateerde onderwerpen uitvoeren (bijvoorbeeld, fysieke aantrekkelijkheid, lichaamsbewustzijn of aanvaarding van het slankheidsideaal) moeten de impact van de seksualisering overwegen als ze hun bevindingen ontwikkelen.

II. Praktijk

Als medische deskundigen kunnen psychologen een waardevolle dienst verrichten door het verhogen van het bewustzijn van de negatieve gevolgen van seksualisering van meisjes – op meisjes, maar ook op jongens, vrouwen en mannen. Als individuen en in samenwerking met anderen, worden medische deskundigen aangemoedigd om de seksualisering van meisjes aan te pakken.

Wij adviseren:

1. dat de APA het [Report of the Task Force on the Sexualization of Girls](#) beschikbaar stelt aan medisch deskundigen die werken met kinderen en jongeren om hen vertrouwd te maken met informatie en middelen die relevant zijn voor de seksualisering van meisjes en om het objectiveren van het gedrag van de kant van de meisjes (PDF, 804KB).
2. dat de APA het rapport van de ask Force on the Sexualization of Girls beschikbaar stelt aan medische deskundigen als bron van informatie over het bijstaan van meisjes in het ontwikkelen van de vaardigheden die nodig zijn om voor zichzelf te pleiten en deze negatieve boodschappen tegen te gaan, rekening houdend met de impact en invloed van het gezin en andere relaties.

III. Onderwijs en vorming

Onderwijs en vorming gericht op het vóórkomen en de impact van seksualisering van meisjes zijn nodig op alle niveaus van de psychologie om de bewustwording over deze belangrijke kwesties binnen het vakgebied van de psychologie en onder psychologen aan de orde te stellen. Wij adviseren:

1. dat de APA informatie verspreidt over het Report of the Task Force on the Sexualization of Girls voor lesgevers aan middelbare scholen en hogeschoolniveau en aan leerstoelen voor de hogeschoolafdelingen psychologie.
2. dat informatie over het Report of the Task Force on the Sexualization of Girls in aanmerking komt voor opname in toekomstige herzieningen van de [National Standards for High School Psychology Curricula](#) en [Guidelines on the Undergraduate Psychology Major](#) door de groepen die belast is met de herziening van deze documenten.
3. dat leerstoelen voor de bachelorafdelingen psychologie en bachelorafdelingen in andere gebieden waar psychologen werken, worden aangemoedigd om informatie uit het Report of the Task Force on the Sexualization of Girls als curricula worden ontwikkeld binnen hun programma's en te helpen bij de verspreiding van het rapport.
4. dat informatie van het Report of the Task Force on the Sexualization of Girls wordt beschouwd voor de ontwikkeling als permanente vorming en online academische programmering, in samenwerking met [APA's Continuing Education in Psychology Office](#).
5. dat de [ethische commissie](#) en de [APA Ethics Office](#) dit rapport beschouwen en gebruiken bij de ontwikkeling van de ethisch onderwijs- en vormingsmateriaal voor psychologen en dit rapport ter beschikking stellen van de groep die verantwoordelijk is voor de volgende herziening van de APA "[Ethische principes van Psychologen en de Code of Conduct](#) ."

IV. Openbaar beleid

De APA, in samenwerking met andere organisaties en door middel van haar bemiddelingspogingen, wordt aangemoedigd om de aard en de impact van de seksualisering van meisjes te bepleiten en het inzicht erin betere te ondersteuning, evenals van de identificatie en brede implementatie van strategieën om dit ernstige maatschappelijke probleem te bestrijden. Wij adviseren:

1. dat de APA de financiering voor het ondersteunen van het benodigde onderzoek in de bovengenoemde gebieden bepleit.
2. dat de APA de financiering door overheidsinstanties en particuliere organisaties bepleit voor het ondersteunen van de ontwikkeling en uitvoering van media-educatieprogramma's, waaronder interactieve media, op scholen om seksualisering en objectivering te bestrijden.
3. dat de APA pleit voor het opnemen van informatie over seksualisering en objectivering in de gezondheidszorg en andere aanverwante programma's, met inbegrip van uitgebreide seksuele voorlichting en andere seksuele vormingsprogramma's.
4. dat de APA federale agentschappen aanmoedigt voor de ontwikkeling van programma's die schadelijke beelden van meisjesjaren kunnen tegengaan en voor het testen van de effecten van dergelijke programma's, bijvoorbeeld, Web 'zines' (dat wil zeggen Web magazines), buitenschoolse activiteiten (zoals atletiek), en programma's die meisjes helpen om zich krachtig te voelen op andere manieren dan door middel van een sexy uitstraling.
5. dat de APA met het Congres en de betrokken federale agentschappen en de industrie werkt om het gebruik van geseksualiseerde beelden van meisjes in alle vormen van media en producten te verminderen.

V. Bewustmaking

De werkgroep biedt de volgende aanbevelingen aan met als doel de bewustmaking van het publiek over deze belangrijke kwestie. Het bereiken van dit doel zal een uitgebreide, aan de basis, maatschappelijke inspanning vergen. Deelnemers en belanghebbenden zullen de ouders en andere zorgverleners, opvoeders, jongeren, maatschappelijke organisaties, religieuze gemeenschappen, de media, adverteerders, marketeers en fabrikanten omvatten. Overkoepelende strategieën zullen nodig zijn om verbanden en partnerschappen tussen de leden van de gemeenschap op te bouwen. Als het doel van de bewustmaking van het publiek niet wordt ingevuld, zal de missie van dit werk aanzienlijk worden ingeperkt. Wij adviseren:

- Dat de APA externe financiering zoekt om de ontwikkeling en implementatie van een initiatief aan te pakken dat de kwesties die in dit rapport naar boven komen aanspreekt, en dat ze externe partners identificeert om samen te werken aan deze doelen. De lange-termijndoelstellingen van dit initiatief, die in samenwerking met deze externe partners worden nagestreefd, moeten het volgende omvatten:
  - Ontwikkeling van aan de leeftijd aangepaste multimediale onderwijsmiddelen die etnisch en cultureel divers jongeren (jongens en meisjes) voor ouders, opvoeders, zorgverleners en maatschappelijke organisaties, in het Engels en andere talen, om effectieve gesprekken over de seksualisering van meisjes en de impact ervan op meisjes te helpen vergemakkelijken, maar ook op jongens, vrouwen en mannen.
  - Forums samenbrengen die leden van de media en een panel van vooraanstaande deskundigen op dit gebied zal samenbrengen om (a) de seksualisering van meisjes in de Verenigde Staten, (b) de bevindingen van dit taskforce rapport en (c) strategieën om de bewustwording over dit probleem te vergroten en de negatieve beelden van de meisjes in de media te verminderen, te onderzoeken en te bespreken.
  - Mediaprijzen ontwikkelen voor positieve beeldvorming van meisjes als sterk, competent, en niet-geseksualiseerd (bijvoorbeeld de beste tv-weergave van meisjes of het beste spelgoed).
  - Forums samenbrengen met partners uit de industrie, met inbegrip van de media, adverteerders, marketing professionals en fabrikanten, om de presentatie van geseksualiseerde beelden en de mogelijke negatieve impact op de meisjes te bespreken en om relaties te ontwikkelen met als doel het verstrekken van advies over geschikt materiaal voor

verschillende ontwikkelingsleeftijden en over verhaallijnen en programmering die de positieve beeldvorming van de meisjes weergeven.

- Dat schoolpersoneel, ouders en andere zorgverleners, maatschappelijke jeugd en opvoedingsorganisaties en lokale bedrijven en serviceorganisaties positieve buitenschoolse activiteiten aanmoedigen die de jeugd helpen relaties met leeftijdsgenoten op te bouwen en versterken het gevoel van eigenwaarde helpen voeden op basis van vaardigheden en het karakter van jongeren in plaats van op hun uiterlijk.

Referenties

- Abramson, E., & Valene, P. (1991). Media use, dietary restraint, bulimia, and attitudes toward obesity: A preliminary study. *British Review of Bulimia and Anorexia Nervosa*, 5, 73-76.
- Brotto, L., Heiman, J., & Tolman, D. (in press). Towards conceptualizing women's desires: A mixed methods study. *Journal of Sex Research*.
- Brown, L. M., & Gilligan, C. (1992). Meeting at the crossroads: *Women's psychology and girls' development*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Durkin, S. J., & Paxton, S. J. (2002). Predictors of vulnerability to reduced body image satisfaction and psychological well-being in response to exposure to idealized female media images in adolescent girls. *Journal of Psychosomatic Research*, 53, 995-1005.
- Eder, D. (with Evans, C. C., & Parker, S). (1995). *School talk: Gender and adolescent culture*. New Brunswick, NJ: Rutgers University Press.
- Fredrickson, B. L., & Roberts, T-A. (1997). Objectification theory: Toward understanding women's lived experience and mental health risks. *Psychology of Women Quarterly*, 21, 173-206.
- Fredrickson, B. L., Roberts, T., Noll, S. M., Quinn, D. M., & Twenge, J.M. (1998). That swimsuit becomes you: Sex differences in self-objectification, restrained eating, and math performance. *Journal of Personality and Social Psychology*, 75, 269-284.
- Gapinski, K. D., Brownell, K. D., & LaFrance, M. (2003). Body objectification and "fat talk": Effects on emotion, motivation, and cognitive performance. *Sex Roles*, 48, 377-388.
- Gow, J. (1996). Reconsidering gender roles on MTV: Depictions in the most popular music videos of the early 1990s. *Communication Reports*, 9, 151-161.
- Grauerholz, E., & King, A. (1997). Primetime sexual harassment. *Violence Against Women*, 3, 129-148.
- Harrison, K. (2000). The body electric: Thin-ideal media and eating disorders in adolescents. *Journal of Communication*, 50, 119-143.
- Hebl, M. R., King, E. G., & Lin, J. (2004). The swimsuit becomes us all: Ethnicity, gender, and vulnerability to selfobjectification. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 30, 1322-1331.
- Hofschire, L. J., & Greenberg, B. S. (2001). Media's impact on adolescents' body dissatisfaction. In J. D. Brown & J. R. Steele (Eds.), *Sexual teens, sexual media* (pp. 125-149). Mahwah, NJ: Erlbaum.
- Impett, E. A., Schooler, D., & Tolman, D. L. (2006). To be seen and not heard: Femininity ideology and adolescent girls' sexual health. *Archives of Sexual Behavior*, 21, 628-646.
- Krassas, N., Blauwkamp, J. M., & Wesselink, P. (2001). Boxing Helena and corseting Eunice: Sexual rhetoric in *Cosmopolitan and Playboy magazines*. *Sex Roles*, 44, 751-771.
- Krassas, N. R., Blauwkamp, J. M., & Wesselink, P. (2003). "Master your Johnson": Sexual rhetoric in *Maxim and Stuff magazines*. *Sexuality & Culture*, 7, 98-119.
- Lin, C. (1997). Beefcake versus cheesecake in the 1990s: Sexist portrayals of both genders in television commercials. *Howard Journal of Communications*, 8, 237-249.
- Martin, K. A. (1998). Becoming a gendered body: Practices in preschools. *American Sociological Review*, 63, 494-511.
- McConnell, C. (2001). An object to herself: The relationship between girls and their bodies. *Dissertation Abstracts International*, 61(8B), p. 4416.
- McKinley, N. M., & Hyde, J. S. (1996). The Objectified Body Consciousness Scale. *Psychology of Women Quarterly*, 20, 181-215.

- Mills, J., Polivy, J., Herman, C. P., & Tiggemann, M. (2002). Effects of exposure to thin media images: Evidence of selfenhancement among restrained eaters. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 28, 1687-1699.
- Nichter, M. (2000). *Fat talk: What girls and their parents say about dieting*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- O'Donohue, W., Gold, S. R., & McKay, J. S. (1997). Children as sexual objects: Historical and gender trends in magazines. *Sexual Abuse: Journal of Research & Treatment*, 9, 291-301.
- Plous, S., & Neptune, D. (1997). Racial and gender biases in magazine advertising: A content analytic study. *Psychology of Women Quarterly*, 21, 627-644.
- Rolón-Dow, R. (2004). Seduced by images: Identity and schooling in the lives of Puerto Rican girls. *Anthropology and Education Quarterly*, 35, 8-29.
- Schooler, D., & Ward, L.M. (2006). Average joes: Men's relationships with media, real bodies, and sexuality. *Psychology of Men and Masculinity*, 7, 27-41.
- Slater, A., & Tiggemann, M. (2002). A test of objectification theory in adolescent girls. *Sex Roles*, 46, 343-349.
- Stice, E., Schupak-Neuberg, E., Shaw, H., & Stein, R. (1994). Relation of media exposure to eating disorder symptomatology: An examination of mediating mechanisms. *Journal of Abnormal Psychology*, 103, 836-840.
- Thomsen, S. R., Weber, M. M., & Brown, L. B. (2002). The relationship between reading beauty and fashion magazines and the use of pathogenic dieting methods among adolescent females. *Adolescence*, 37, 1-18.
- Vincent, R. C. (1989). Clio's consciousness raised? Portrayal of women in rock videos, re-examined. *Journalism Quarterly*, 66, 155-160.
- Ward, L. M. (1995). Talking about sex: Common themes about sexuality in the prime-time television programs children and adolescents view most. *Journal of Youth & Adolescence*, 24, 595-615.
- Ward, L. M. (2002). Does television exposure affect emerging adults' attitudes and assumptions about sexual relationships? Correlational and experimental confirmation. *Journal of Youth and Adolescence*, 31, 1-15.
- Ward, L. M. (2004). Wading through the stereotypes: Positive and negative associations between media use and Black adolescents' conceptions of self. *Developmental Psychology*, 40, 284-294.
- Ward, L. M., & Rivadeneyra, R. (1999). Contributions of entertainment television to adolescents' sexual attitudes and expectations: The role of viewing amount versus viewer involvement. *Journal of Sex Research*, 36, 237-249.
- Zurbriggen, E. L., & Morgan, E. M. (2006). Who wants to marry a millionaire? Reality dating television programs, attitudes toward sex, and sexual behaviors. *Sex Roles*, 54, 1-17.